

[Clausager.]

ene om at bestemme, hvad det vilde udføre. Det er det alvorligste Spørgsmaal, vi har staaet over for, for der er strengt taget ikke megen Mening i at sætte flere Børn i Verden, end man kan sætte i Vej; der er ingen Mening i at oprette flere Husmandbrug, end at man kan faa Afsætning for deres Produkter.

Derfor er det meget betimeligt, at det Spørgsmaal er rejst: Kan vi stole paa, at Regeringen lægger sig i Selen for at skaffe den størst mulige Afsætning for Landbrugsvare, selv om vi skal tage flere Industrivarer hjem? Det er et Spørgsmaal, vi har Ret til at faa Svar paa. Det er et Spørgsmaal, navnlig det danske Landbrug og sidst og ikke mindst de nye Husmænd har Ret til at faa Svar paa.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har nu her konstateret, at hele den økonomiske Omvæltning, der er sket i den store Verden og trængt ind i vort Land ogsaa, fordi vi slet ikke selv er Herre herover, er gaaet hen uden at gøre Spor Indtryk paa det ærede Medlem. Hans Princip, Politik og Opfattelse af, hvad man skal foretage sig, er det samme, enten der er Frihandel i Verden, eller der er fuldstændig lukket og ingen Handel kan foregaa uden gennem Handelsaftaler.

Over for det ærede Medlem Hr. Clausager skal jeg gentage, hvad jeg har sagt tidligere. Det ærede Medlem har en vis Evne til at lægge noget ind i sit Spørgsmaal, som skulde betyde, at de, han spørger, har udtalt noget, de ikke har udtalt noget om. Jeg har udtrykkelig sagt her, at selvfølgelig er Regeringen enig i, at det gælder om, at man faar den størst mulige Afsætning af Landbrugsprodukter, men jeg har over for det Spørgsmaal, om jeg vilde sørge for, at der blev fri Afsætning for alle de Varer, vi kunde eksportere, udtalt, at det er umuligt i Øjeblikket. Der er ingen, der vil købe, som det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, uden at vi køber til Gengæld, og det vil altsaa betyde, at vi ikke kan afsætte vore Varer, uden at den øvrige Del af Befolkningen maa købe Varer i det Land, hvor vi kan afsætte Landbrugets Produkter. Uanset om disse Varer maaske kan produceres billigere her i Landet eller kan købes billigere andetsteds i Verden, er vi nødt til at tage de Varer, det paagældende Land vil sælge, hvis vi overhovedet vil sælge. Det er endogsaa saadan i visse Tilfælde, det ved det ærede Medlem meget godt, at der er Lande, der

køber meget af os og alligevel forlanger, at vi skal købe endnu mere af dem. Det er de Betingelser, der er ved Handelsforhandlingerne, og man maa gøre sig klart, at under saadanne Forhandlinger er der ikke Mulighed for at skabe fuldkommen Frihed for Landbrugseksporten.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg har ikke tænkt mig at ville skyde det ærede Medlem noget i Skoene, som ikke var sandt, men jeg har altid haft det Indtryk, at naar det ærede Medlem optraadte heroppe, var det paa den Linie, at Regeringen aldrig har været villig til at yde noget rimeligt over for Landbruget. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem: Naar nu de faktiske Forhold ligger saaledes, hvad det ærede Medlem indrømmer, at de Foranstaltninger, der er gennemført, sammen med den Udvikling, der er sket paa Verdensmarkedet, i Øjeblikket begrundes, at der forrentes 85 pCt. af den danske Landbrugskapital, er det saa ikke rimelige Foranstaltninger i en Krisetid, eller forlanger det ærede Medlem, at Staten skal garantere Landbruget fuld Forrentning af hele Kapitalen?

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg kun sige, at jeg takker det ærede Medlem for, at han hellere vil tale om den Resolution, der er vedtaget i 1902, end fortæller os, hvilken Stilling han tager til Problemerne i Dag. Jeg stillede et bestemt Spørgsmaal, som ikke blev besvaret.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Over for det ærede Medlem Hr. Aage Fogh kan det vel være tilstrækkeligt at gøre opmærksom paa, at mit Parti har stemt mod alle de hjemlige Ordninger, og den Stilling indtager vi selvfølgelig ogsaa til Sagerne i Øjeblikket. Det, som Køge-Resolutionen er Udtryk for, selv om den blev vedtaget i 1902, er jo en bestemt Opfattelse af det økonomiske Livs Love, og disse Love gælder uforandret i Dag, som de gjaldt i 1902.

Den højtærede Landbrugsminister kom ind paa Problemet om Tuskhandel og Frihandel og vilde hævde, at man skal kræve, at naar Landbruget vil sælge, skal det kunne faa rede Penge hjem. Det mener jeg er